

METODE I: STORDRIFTSJUSTERET BEDSTE PRAKSIS

Metode I: Stordriftsjusteret bedste praksis

Faktiske observationer justeret for variable fundet ved regression (andre end antal skatteydere)

Justerede observationer yderligere justeret efter den teoretiske stordriftseffektivitet ved modelcenterstørrelse

Bedste praksis defineret som 5 eller 10% fraktil af de variabel- og stordriftsjusterede værdier

- Afhængig af gruppe af funktioner

Potentiale beregnet som forskellen i effektivitet mellem bedste praksis og kommuner som er mindre effektive

5% hhv. 10%-fraktil anbefalet afhængig af gruppe

Valg af fraktil for bedste praksis afvejning af realisme (evt. forkerte observationer) og tilstrækkeligt ambitiøse mål

- Hyppig problemstilling for BCG i benchmarking

Her anbefales en top 5%-fraktil (på nær for administration /støtte, hvor top 10% anbefales)

- Observationer normaliseret for stordrift og øvrige signifikante forkl. variable – mere sammenlignelige
- I BCG's erfaring behøves min. ca. 3-5 observationer til at definere bedste praksis for at mindske sårbarhed for forkerte observationer
 - i total gruppen samt grupperne "lønmodtager-relateret", "erhverv og hoveddakt." giver 5%-fraktil 10 observationer
 - i adm.gruppen giver 10%-fraktil 10 observationer⁽¹⁾
- Realismen i at kunne "høste" potentialet stiger pga.
 - lang tidshorisont (naturlig afgang)
 - skal høstes i 30 nye centre, der er mere homogene på andre parametre end nuværende ~200 kommunale skatteadministrationer

(1) I administration benyttes 10%-fraktilen idet ikke alle observationer indgår i at definere bedste praksis; observationer med <1ÅV i administration er taget ud for undgå uhensigtsmæssigt store udsving i effektivitet givet et lavt årsværkgrundlag. 10% fraktil vil derfor dække ca. lige så mange observationer fra Top1 som 5% fraktil i andre grupper

Kilde: BCG-analyse